

Препоръка №163 на МОТ

Препоръка за колективното договаряне

Преамбюл

Генералната конференция на Международната организация на труда,

Свикана в Женева от Административния съвет на Международното бюро по труда на своята шейсет и седма сесия на 3 юни 1981 г.,

Взимайки решение за приемане на някои предложения, свързани с насърчаване на колективното трудово договаряне, като петаа точка от дневния ред на сесията,

Взимайки решение, че тези предложения ще приемат формата на Препоръка, допълваща Конвенцията за колективно договаряне, 1981 г.,

Прие на деветнадесетия ден от месец юни, хиляда деветстотин осемдесет и първа година следната препоръка, която може да бъде наречена Препоръка за колективното договаряне, 1981 г.:

I. Методи на приложение

1. Разпоредбите на настоящата препоръка могат да се прилагат чрез национални закони или подзаконови актове, колективни трудови договори, арбитражни решения или по друг начин, съвместим с националната практика.

II. Средства за насърчаване на колективното договаряне

2. Когато е необходимо, трябва да се вземат мерки, съгласно националните условия, за да се улесни създаването и развитието на доброволни начала на свободни, независими и представителни организации на работодателите и работниците.

3. Когато е целесъобразно и необходимо, трябва да се предприемат мерки, съгласно националните условия, така че:

(а) представителните организации на работодателите и работниците да са признати за целите на колективното договаряне;

(б) в държави, в които компетентните органи прилагат процедури за признаване, с цел да определят организациите, на които да се предостави право на колективно договаряне, това определяне трябва да се основава на предварително установени и обективни критерии по отношение на представителния характер на организациите, създадени след консултации с представителни организации на работодателите и работниците.

4.

(1) При необходимост, трябва да се вземат мерки, съгласно националните условия, така че колективното договаряне да бъде възможно на всяко ниво, по-специално на равнище организация, предприятие, промишленост, отрасъл, или на регионално или национално равнище.

(2) В държавите, където колективното договаряне се осъществява на няколко нива, преговарящите страни трябва да осигурят координация между тези нива.

5.

(1) Страните по колективното договаряне трябва да вземат мерки, за да гарантират, че техните участници имат възможност да получат подходящо обучение на всички нива.

(2) Публичните власти могат да помагат на организациите на работниците и работодателите, по тяхно искане, за такова обучение.

(3) Съдържанието и надзорът на програмите за такова обучение трябва да се определят от съответните заинтересовани организации на работодателите и работниците.

(4) Такова обучение не трябва да засяга правото на организациите на работниците и работодателите да избират свои представители за целите на колективното договаряне.

6.

Страните по колективното договаряне трябва да предоставят на съответните преговарящи необходимия мандат за провеждане и приключване на преговорите, при спазване на всички разпоредби за консултации в рамките на съответните им организации.

7.

(1) Когато е необходимо, трябва да се вземат подходящи национални мерки, така че страните да имат достъп до информацията, необходима за провеждането на ефективни преговори.

(2) За тази цел

(а) работодателите от публичния и частния сектор трябва, при искане от страна на организациите на работниците, да предоставят такава информация относно социално-икономическото положение на преговарящото звено и на предприятието като цяло, за провеждането на ефективни преговори; ако оповестяването на част от тази информация би могло да навреди на предприятието, разкриването ѝ може да бъде обвързано с ангажимент, че тя ще бъде считана за поверителна, когато е необходимо; предоставянето на информацията може да бъде договорено между преговарящите страни;

(б) Публичните органи трябва да предоставят необходимата информация за цялостното социално-икономическо положение на съответната държава и съответния отрасъл, доколкото разкриването на тази информация не накърнява националния интерес,

8. При необходимост, трябва да се вземат подходящи национални мерки, така че процедурите за уреждане на споровете да помагат на преговарящите страни да намерят сами решение на спора, независимо от това дали той е възникнал по време на преговори за подписване на споразумение, или е възникнал при тълкуването и прилагането на споразумение, или е спор, част от Препоръката за разглеждане на жалби от 1967 г.

III. Заключителни разпоредби

9. Настоящата препоръка не преразглежда съществуваща препоръка.